

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 371

гр. Враца, 12.08.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в публично заседание на дванадесети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ана Б. Ангелова-Методиева

при участието на секретаря Виолета Цв. Вълкова
в присъствието на прокурора Н. В. Л.
като разглежда докладваното от Ана Б. Ангелова-Методиева Частно
наказателно дело № 20221400200408 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 437, ал. 2 НПК и е образувано по молба от Н. Д. С., изтърпяващ наказание "лишаване от свобода" в Затвора - Враца, с искане да бъде освободен условно предсрочно от неизтърпяната част от наложеното му наказание лишаване от свобода. В молбата се навеждат доводи, че молителят е придобил право на УПО.

Към молбата са приложени писмени доказателства – становище от Началника на Затвора - Враца, доклад за оценка на риска от рецидив и вреди по чл. 155 ЗИНЗС, план на присъдата и личното затворническо досие на осъдения.

Осъденият поддържа молбата и прави искане да бъде освободен условно предсрочно от изтърпяване на остатъка от наложеното му наказание.

Защитникът на осъденото лице – адв. М.М. от АК Враца, поддържа молбата на осъденото лице, като излага съображения, че са налице достатъчно доказателства за поправянето на л.св.Налице са предвидените в нормата на чл.70, ал.1 НК предпоставки и смята, че С. следва да бъде условно – предсрочно освободен от изтърпяване на наложеното му наказание "Лишаване от свобода".

Представителят на Затвора – Враца, инспектор "РД" А. М. изразява становище за неоснователност на молбата с доводи, че осъденият не е осъзнал напълно тежестта на извършеното деяние. Поддържа, че рискът от вреди е висок, рискът от рецидив е среден и стойностите им остават непроменени. Сочи, че осъдения няма критично отношение към извършеното престъпление и омаловажава вината си, както и че това е сред основните показатели, в които трябва да има осезаема промяна. Назначен е на работа като помощник в кухнята на лишените от свобода, където се правя с променлив

успех и в по-късен етап е спрян от работа, поради несправяне със задълженията. Изтъква още, че плана на присъдата не е изпълнен в пълен обем, а шансовете за реинтеграция са минимални, с оглед на което корекционната работа с лишения от свобода следва да продължи. Счита, че не са налице предпоставките в чл.439а НПК и предлагам молбата на същия да не бъде уважавана. Същият представи 2 бр.актуални справки за изтърпяното наказание, тъй като е извършена корекция, която ще бъде отразена и в ЗД, а именно, относно началото на наказанието, което е в деня на постъпване в местата за лишаване от свобода със зачетен предварителен арест от първоначалното му задържане до неговото постъпване в Затвора.

Участващият в съдебното производство прокурор от ОП Враца дава становище за неоснователност на молбата и прави искане за оставянето ѝ без уважение. Поддържа, че л.св. е осъден за тежко престъпление от Градския съд в гр.Прага и същевременно няма критично отношение към извършеното престъпление и омаловажава вината си. Това показва, че до този момент не са изпълнени целите на наказанието заложи в чл.36 НК, т.е. наказанието не действа предупредително възпиращо и поправително възпитателно.

Окръжният съд, след като изслуша страните в процеса и провери представените по делото писмени доказателства, намира молбата за процесуално допустима, но неоснователна по следните съображения:

С Определение постановено на 26.07.2019г. по ЧНД № 2900/2019г. по описа на Софийски градски съд, на основание чл.457, ал.2 НПК е приел за изпълнение присъда влязла в сила на 16.10.2018г. по дело №41Т 6/18 на Градския съд в гр.Прага, Чешка република, с която Н. Д. С. е признат за виновен в престъпление по чл.140, ал.2, вр. с чл.21, ал.1 НК на Чешка република, като е осъден на 9 години "Лишаване от свобода" и СГС е квалифицирал деянието като престъпление по чл.116, ал.1, т.9, вр. с чл.115, вр. с чл.18, ал.1 НК на Република България, извършено на 31.12.2017г. Определен е на основание чл.57, ал.1, т.2, б."а"ЗИНЗС първоначален "строг" режим на изтърпяване на наказанието. Приспаднато е времето, през което осъдения е бил с мярка за неотклонение "Задържане под стража", както и времето, през което е изтърпявал наложеното наказание в затвор в Република България. Определението е обжалвано от защитника на осъдения Н.С., като с Решение №371/04.10.2019г. по н.д. 3964/2019г. по описа на САС,същото е потвърдено.

Наказанието е започнало да се изпълнява на 21.06.2019г. До момента фактически е изтърпял 3 години 1 месец и 21 дни. От работа му се зачитат 8 месеца 5 дни, от предварителен арест 1 година, 5 месеца и 21 дни или общо изтърпяно до момента наказание е в размер на 5 години 3 месеца и 17 дни.

Остатъкът към настоящия момент е 3 години, 8 месеца и 13 дни.

При тези данни е видно, че осъдения **фактически е изтърпял повече от 1/2 от**

определеното му наказание, каквото е изискването на разпоредбата на чл. 70, ал. 1, т. 1 НК.

Приложените към делото доклад за оценка на риска от рецидив и вреди и индивидуален план за изпълнение на присъдата на осъдения сочат, че същия се стреми да спазва режимните ограничения, но въпреки това поведенческите му нагласи за промяна не са устойчиви.

Първоначалната оценка на риска от рецидив е била със средни стойности 75 точки.

В профила на криминогенни нужди, като дефицитни зони са посочени – "криминално минало" – осъждан за грабеж, шофиране след употреба на алкохол; "отношение към правонарушението" – счита, че наказанието му е завишено и проведения в Република Чехия процес е бил несправедлив; "злоупотреба с алкохол и наркотици" – извършил е престъплението след употреба на алкохол и наркотици; "умения за мислене" – не разпознава проблемите си и среща трудности при намиране на решения за тяхното разрешаване, действа импулсивно.

Рискът от вреди за обществото е определен като висок, като се акцентира, върху това, че извършеното престъпление е квалифицирано като опит за убийство. Рискът за останалите лишени от свобода и за служителите на затворническата администрация е определен с ниски стойности, в такива стойности е и рискът от суицид и самоувреждане.

Като цели в плана на присъдата са били заложи работи в част от зоните с дефицити, а именно отношение към правонарушението, умения за мислене и употреба на наркотици.

При изготвената междинна оценка на риска от рецидив е констатирано понижение на стойностите от 75т. на 68т., но се запазва в средни граници. Отчетено е, че в проблемната зона "умения за мислене" се наблюдава импулсивност в действията и неосъзнаване последствията върху частната собственост и у осъденото лице са налице самооправдателни нагласи и омаловажаване на извършеното от него престъпно посегателство.

От доклада на социалният работник е видно, че при последната оценка е констатирано, че С. е назначен на работа на 4 часа щат в кухнята на лишените от свобода за да помага в почистването на кухнята и да подпомага гл.готвач при заготовките на храната. Отчетено е, че се справя с променлив успех, но за старанията си е награден със Заповед №Л-986/21.04.2022г. В последствие гл.готвач е депозирал докладна записка, в която е посочил, че л.св. С. не се справя с възложените му трудови задачи, не работи пълноценно и дразни останалите лишени от свобода, които работят в кухнята. Със заповед №Л – 1806/04.07.2022г. на Началника на ЗООТ "Враца" същият е отстранен от работа.

Според ИСДВР, започнала е промяна в поведението му, започнал е да осъзнава, че има проблеми, но все още не може да посочи начина за разрешаването им. Взел е участие в специализирана програма "Умение за мислене" в периода от 26.04.2022г. – 05.05.2022г., но въпреки това не са отчетени положителни промени в поведението му. Не са налице доказателства за действителното поправяне на осъдения, поради което е посочено в доклада, че работа с осъденото лице следва да бъде продължена, в посока изграждане и формиране на гъвкав модел на мислене и поведение, да осмисля извършеното от него престъпление и осъзнаване на негативните последици от продължаване на престъпната му дейност. Посочва се в доклада към затворническото досие, че плана на присъдата не е изпълнен в пълен обем. С цел успешната ресоциализация е препоръчително преминаването на л.св. през замяна на режима от общ на лек, като един последващ етап от цялостното изпълнение на целите на наказанието.

От така установеното от фактическа страна се налагат следните правни изводи: За да се допусне УПО съгласно разпоредбата на [чл. 70, ал. 1 НК](#), е необходимо кумулативно да са налице две предпоставки: осъденият да е изтърпял фактически в настоящия случай не по-малко от 1/2 от наказанието си и да е дал достатъчно доказателства за своето поправяне.

По отношение на л. св. С. първата предпоставка формално е налице.

Не е налице обаче втората предпоставка за УПО по [чл. 70, ал. 1, т. 1 НК](#) – достатъчно доказателства за поправянето на осъдения. Съгласно [чл. 439а НПК](#) доказателства за поправянето са всички обстоятелства, които сочат за положителна промяна на осъдения по време на изтърпяване на наказанието. Както е видно, преценката дали има поправяне на осъдения следва да се формира от поведението му по време на цялостния му престой в пенитенциарното заведение, въз основа на всички събрани по делото доказателства и от посочената разпоредба, без съдът да е обвързан от мнението на затворническата администрация.

Съдът, като прецени наличните доказателства по делото, фактите от които са описани в горното изложение, поведението на л. св. С. по време на изтърпяване на наказанието, в изпълнение на набелязаните цели и задачи в плана за преодоляването им и риска от рецидив и вреди, счита, че няма как да се приеме наличие на достатъчно доказателства за поправянето му по смисъла на [чл. 70, ал. 1 НК](#).

Констатираните частични положителни промени по отношение трудовите навици на осъдения, участието му в организирана програма за подобряване уменията му за мислене, съдът намира, че все още не са налице достатъчно доказателства за поправянето на осъдения. Доброто поведение в затвора, участието в трудови мероприятия и липсата на нарушения на реда трябва да е правило при изпълнение на наказанието, а не изключение, водещо задължително до наградата предсрочно

освобождаване. Награждаването на С. при упражняваната трудова дейност е безспорна индикация за начало на положителна промяна у осъдения и отразява адекватната реакция на затворническата администрация и положителната оценка от нея на поведението му. Доброто му поведение обаче трябва да свидетелства за съзнателно поправяне на затворника, а не да цели привидно изпълнение на критериите за УПО.

Така констатираните положителни промени в личността на л. св. според съда все още не са достатъчно основание за неговото УПО поради няколко причини.

В случая са налице източници на информация за поведението на осъденото лице, от които е видно, че не се е поправил напълно. Приложените мерки за корекция не са дали нужните резултати за ефективна промяна на мисленето и действията му в контролирана среда. Корекционната работа с него не е осъществена в максимална степен, поради което и следва да бъдат положени допълнителни усилия за постигането на максимално снижаване на риска от бъдещо противоправно поведение. Явно е, че за осъдения институтът на условно предсрочно освобождаване бива разглеждан само като една потенциална възможност за преждевременно напускане границите на местата за лишаване от свобода.

В тази насока и като се вземе предвид, че инспекторите, които осъществяват социалната дейност и възпитателната работа в местата за лишаване от свобода имат най-пряко наблюдение върху осъдените лица, съдът не намира основание да не възприеме мотивираното становище на затворническата администрация, че процесът на поправяне при лишения от свобода С. не е завършен към момента.

Имайки предвид горното, от всички данни по делото може да се направи единственият извод, че е налице само една от двете законови предпоставки за условно предсрочно освобождаване, а именно тази по чл. 70, ал. 1, т. 1 НК - изтърпяване на не по-малко от 1/2 от наложеното наказание. Не е налице обаче втората предпоставка, тъй като с поведението си осъденото лице не е дало достатъчно убедителни доказателства за своето трайно поправяне и превъзпитание. Необходимо продължаване на поправителното въздействие спрямо молителя, за пълното постигане целите на наложеното наказание, дефинирани в чл.36 от НК, поради което и следва да бъде постановен отказ на молбата на осъдения за условно предсрочно освобождаване от неизтърпяната част от наложеното му наказание.

При горните съображения и на основание чл. 440 НПК, вр. чл. 70, ал. 1 НК, Врачанският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на осъдения Н. Д. С., роден на *** в гр.Видин, понастоящем в ЗООТ – Враца към Затвора - Враца, българин, български

гражданин, осъждан, ЕГН *****, да бъде освободен условно предсрочно от изтърпяване на неизтърпяната част от наказанието "лишаване от свобода", с остатък 3/три/ години, 8/осем/ месеца и 13/тринадесет/дни.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред САС в 7-дневен срок от днес.

Препис от определението след влизане в сила да се изпрати на Затвора гр. Враца.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____